

Zápis ze školení posuzovatelů drůbeže 2009

Školení posuzovatelů drůbeže a adeptů se letos konalo ve dnech 28. února a 1. března 2009 ve Střední zemědělské škole v Čáslavi.

Sobota 28. února 2009 9:00 – 18:00

Školení zahájil předseda sboru posuzovatelů drůbeže přítel Ivan Pavel. Členové výboru sboru posuzovatelů ve složení Ivan Pavel (předseda), Ladislav Štolba (místopředseda), Pavel Hrubeš (evidence, vyhodnocování posuzovatelské činnosti), Jaroslav Kalaš, Jiří Král, se věnovali přípravě vzorníku, mapovali vývoj plemen drůbeže, organizovali školení posuzovatelů a adeptů, vyvinuli systém specializací, zabývali se kvalitou kroužků apod. Všichni členové výboru pracovali aktivně. Poděkování za spolupráci patří také příteli Žuffovi, Harčarikovi, Tuláčkovi, Kopřivovi, Jandovi, paní ing. Prombergerové a mnoha dalším. Předseda ocenil spolupráci se slovenskými chovateli a posuzovateli. Pan ing. František Šonka, který je předsedou ÚOK a místopředsedou Rady plemenné knihy, apeloval na posuzovatele, aby se věnovali plemenářské práci v klubech. Posuzovatelé by měli působit jako poradci, ne se pouze zabývat posuzovatelskou činností. Dále hovořil o problémech, které v současnosti dopadají na chovatele drůbeže (krmiva, zdražení elektrické energie). Posuzovatelé by neměli chovatele odrazovat zbytečným vyřazováním zvířat (např. z důvodu výskytu vnějších cizopasníků, u nových plemen či barevných rázů).

Obecné zásady posuzování hus

Předseda přednesl příspěvek zaměřený na obecné zásady posuzování hus. Podle něho je kvalita hus na výstavách spíše nadhodnocována. Posuzovatelé často nesprávně přistupují ke zbarvení očí, k nášlapkám, menším hmotnostním odchylkám a k zašpinění peří. Důležité je nehodnotit husy pouze v ruce. Od pořadatelů by mělo být vyžadováno vystavování hus v dostatečně vysokých klecích, ideálně pro prohlížení ve výšce očí. Vhodné je dodatečně označení zvířat např. Septonexem. Drůbež by měla být identifikována (číslo kroužku, hmotnost). Upozornil na to, že prvním úkolem při posuzování je určení pohlaví. U hus labutích a štajnbašských je pohlaví jednoduše poznatelné, naopak u hus českých, alsaských, tuluských a landeských je určení pohlaví problematické, a proto se provádí prohlídkou kloaky. Bezprostředně po určení pohlaví husy posuzovat nelze. Posouzení plemenného typu a tělesného rámce provádíme u většiny plemen hus u zvířat, která jsou relativně v klidu. Absolutní klid se předpokládá u hus českých a tuluských. Mírné vzrušení je požadováno u hus labutích, štajnbašských a emdenských.

Trup

U hus je trup hlavním plemenným znakem. Meziplenné rozdíly jsou v celkové velikosti, délce, šířce, hloubce, jejich vzájemných poměrech a v utváření břicha. Ivan Pavel upozornil na řezy trupu uvedené ve Vzorníku na straně 75. Na nákresu (příčný řez trupu při pohledu zpředu) je zohledněná velikost, vzájemný poměr šířky a hloubky, délka a šířka běháků. Tvar trupu hodnotíme také z boku a shora. U hus posuzuje podbřišky. Kýl je vyvinutý pouze u tuluské husy, u jiných plemen je výlukovou vadou. Při pohledu shora má trup tvar kapky nebo je vejčitý. Např. landeská husa má větší tělesný rámec, mohutnější hlavu, zobák a podbřišek, trup je převýšený.

Hlava

U hlavy hodnotíme velikost, výšku, délku a šířku v lících, nasazení v temeni, přechod v linii zobáku a uložení očí. Např. tuluské husy mají zachmuřelý výraz, který je dán tím, že mají vysoko umístěné a hluboko zapuštěné oči. Tvar hlavy je dán utvářením lebky nebo opeřením. Mezi nežádoucí typy opeření patří náznaky chocholky, účesu, odstávající peří do tvaru licousů (u českých hus). Lalok se hodnotí v pozici hlava nebo krk. Existují výrazné mezipohlavní a meziplenné rozdíly v utváření hlavy a zobáku. Citlivou záležitostí je utváření samčích hlav a krků. Pohlavní výraz musí být patrný u všech plemen. Pernaté ozdoby je nutné hodnotit jako hlavní plemenný znak. Husy kadeřavé mají dlouhé kadeře, kterých by mělo být co nejvíce. U české husy chocholaté je vyvinutá chocholka.

Krk

Délka a šířka krku je hlavním plemenným znakem a mění se podle duševního rozpoložení zvířat. Hodnotíme délku, sílu, navazování na partii hlavy, přechod z týlu na krk, způsob nasazení na trup (např. u hus labutích zúžené). U krku je patrný pohlavní dimorfismus. U českých hus jsou krky mimořádně krátké, ale delší a slabší krk musí být u houserů než u hus. Méně opeřená plemena mají slabší krky.

Křídla

Křídla vlečená, vykloubená a poraněná se hodnotí známkou neoceněn. Hodnotíme mohutnost křídel. Velmi dlouhá, šavlovitě překřížená křídla jsou velkou vadou u všech plemen. V dnešní době se u českých hus zvyšuje procento delších křídel, tzn. že v klidu výrazně přesahují délku ocasu (o 5 cm a více). V nasazení křídel na trup se velké vady nevyskytují.

Struktura peří

U českých hus je vyžadováno výrazné rýhování a velké množství prachu. U hus labutích je méně rýhování, tvrdší peří a téměř žádné množství prachu, prach hledáme v bocích.

Ocas

Pouze u husy labutí je nasazení ocasu důležitým znakem.

Obočnice

U obočnic problémy nejsou. U bílých hus jsou více či méně oranžové, tvarově vyrovnané, oválnější než u hus labutích. U tmavých hus jsou obočnice žluté až žlutě oranžové. Pigmentované obočnice jsou vadou. Pozor je třeba dávat na opeření obočnic, které je dědičným znakem. Pokud zasahuje do oka, husa slzí a jedná se o výlukovou vadu.

Oči

U bílých hus jsou oči modré, s tím, že mladé je mají tmavě modré až šedomodré a starší světlejší. Barevné husy mají tmavší oči. Barvu očí u hus nehodnotíme. U strakatých hus musí být obě oči stejné.

Zbarvení peří

U bílých hus bývá problémem šedé peří. Zbarvení bílého peří má různé genetické založení. Ojedinelá šedá pera se připouštějí u hus emdenských a slovenských. Shluk šedých per je výlukovou vadou. U mladých emdenských a slovenských hus je možné tolerovat šedé peří v menším rozsahu (většinou pouze na zádech). Šedé peří se nepřipouští u českých hus. 1 šedé pero u kostrče hodnotíme známkou 2. U bílých labutích hus je třeba postihovat šedé peří na hlavě a týlu jako velkou vadu. U divoce zbarvených mohou být méně výrazné, rozmazané lemy. Jedná se o znaky téměř bez významu. Bílé letky u barevných hus jsou výlukovou vadou.

V sobotu proběhly volby do nového výboru sboru posuzovatelů drůbeže. Zvoleni byli přítel Ivan Pavel (předseda), Pavel Hrubeš, Jiří Král, Ladislav Štolba a Alois Sedlák.

Maransky

Ing. František Šonka vystoupil s příspěvkem věnovaným maranskám. Ve vzorníku je chybně uvedený barevný ráz černé měděněprsé. Ze zootechnického hlediska by měl být barevný ráz označen jako měděněčerné, protože u nich převládá černá barva. Prokreslená prsa u kohoutů by měla být hodnocena známkou 2, červená barva na zádech (místo měděné) známkou 1, u slepic jsou měděné znaky na zádech nebo na prsou výlukovou vadou. Záběly jsou u nich tolerovány. Obrázek ve Vzorníku neodpovídá typu. U nás se vyskytují kratší zvířata s výše nesenými ocasy. V periodiku bude uveden dočasný standard.

Husy české

Mezi přednosti českých hus patří kvalitní trupy a výborná struktura peří. Mezi vady patří delší křídla. Náznak účesu (dojem ploché hlavy) hodnotíme maximálně známkou 2. Líce musí být plné a nesmí odstávat do stran, jinak hodnotíme známkou max. 1. Malé množství zvířat má oranžové běháky, které hodnotíme známkou 1 nebo 0. Část zvířat má zhrublý kořen zobáku, čelo přímo nenavazuje. Slabší pohlavní dimorfismus je třeba trestat poměrně přísně, maximálně známkou 2.

U hus českých chocholatých preferujeme typ českých hus, širší trup, krátký, jen lehce esovitý krk a zakulacenou hlavu. Podbříšek musí být jednoduchý, do 1 roku může chybět, nad jeden rok se jedná o velkou vadu. Opeřené obočnice mají vazbu na gen chocholatosti a hodnotíme je známkou 1. Zvířata s dvojitým podbříškem jsou zvířata výluková.

Husy alsaské a dypolské se u nás nechovají.

Husy emdenské se chovají více na Slovensku než u nás. U nás se vyskytují výjimečně a v horší kvalitě. Mívají malý tělesný rámec, drobné trupy, krátké krky, jemnější hlavu. Náznak kýlu je třeba hodnotit výlukou. Zašedlé peří u mladých zvířat není vadou.

Francké husy mají u nás lepší kvalitu než v Německu.

Husy kadeřavé

Většina hus kadeřavých má u nás ploché nízké hlavy, což je velká vada. Dvojitě podbříšky jsou výlukovou vadou. Peří musí být u nich dostatečně zkadeřené.

Husy labutí

Těžké typy hus labutích s lalokem u nás nejsou, minimálně se vyskytují zvířata s dvojitým podbříškem, která jsou výluková. Často se vyskytují jednoduché podbříšky. Je třeba trestat silnější, kratší krky, vodorovné nesení trupu, kroužek u kořene zobáku a lalok.

Husy landeské

U nás se často vyskytují méně kvalitní landeské husy. Často se kříží s husami tuluskými. Mají malé tělesné rámce, drobné trupy, malé hlavy, štíhlé zobáky a krky.

Husy německé nosné

Mezi vady německých hus nosných u nás patří malé rámce, drobounké hlavy, zobáky a jemná konstituce. Husy pomořanské

U nás se chovají převážně husy pomořanské strakaté. Jejich kvalita mírně stoupá. Mezi jejich vady patří menší tělesný rámec, ploché hlavy, drobnější trupy, nepravidelné zákresy krku a sedla. U 90 % zvířat se vyskytuje pod zobákem bílá skvrna, která stejně jako bílý proužek okolo zobáku je malou vadou. Německý standard připouští jako alternativní znak drobounkou chocholku.

Husy slovenské

U nás se chová mnoho výborných zvířat, u nichž posuzovatelé jejich kvalitu nedoceňují. Mezi vady patří malé tělesné rámce, drobné trupy, krátké krky, deformované až dvojité podbřišky, náznaky kýlu. Zašedlé peří u mladých zvířat není vadou.

Husy suchovské

Hus suchovských se u nás chová málo, ale jejich kvalita se mírně zvyšuje. Typem se blíží drobnější landeské huse. Častou vadou jsou bílé letky. Husa by měla být tmavší než houser, často to ale bývá obráceně.

Husy štajnbašské Mezi velké vady u štajnbašských hus patří nízko nesené trupy a plošší, nízko nesené hlavy. Ve zbarvení dochází ke štěpení. Některá zvířata mají velmi světle modrou barvu, často se vyskytují bílé letky.

Husy tuluské

Husy tuluské jsou velmi málo vystavovaným plemenem. Je u nich třeba postihovat tělesný rámec a hmotnost. Mívají velmi malé, jemné trupy, velmi jemné zobáky, nevýrazné laloky a málo bohaté peří. Hodnotíme přechod zobáku na linii čela. Divoce zbarvené by měly mít světle rohový nehet. Na výstavách bývá více či méně tmavě pigmentovaný nehet tolerován téměř bez postihu. Vyskytuje se mnoho kříženců s husou landeskou.

Přítel Peter Žuffa seznámil posuzovatele s vybranými plemeny hus neuvedenými v našem vzorníku.

Husy cholmogorské

Husy cholmogorské byly vyšlechtěny v Rusku. Houseři dosahují hmotnosti 7 až 8 kg, husy 6 až 7 kg. Snášejí 25 až 30 vajec, násadové vejce váží 180 – 200 g. Vyznačují se velkým tělesným rámcem, živým temperamentem, mohutnou, zavalitou, širokou hlavu se silným, mohutným oranžovým zobákem, typický je výrazný čelový hrbol a lalok. Vyskytuje se ve třech barevných rázech – bílé, šedé a strakaté. Bílé mají modré oči, šedé hnědé oči. Mezi výlukové vady patří chybějící hrbol a lalok, prodloužený trup, výrazně vyvinuté břicho a výrazný podbřišek. Mezi velké vady patří dlouhé, tenké krky a velmi úzké postoje.

Husy africké hrbolové

Husy africké hrbolové vypadají jako husy labutí s velkým tělesným rámcem, výrazným podbřiškem a lalokem. Houseři dosahují hmotnosti 8 kg, husy 7 kg. Minimální hmotnost bílých násadových vajec je 140 g. Tato masivní husa má velkou, zavalitou, širokou hlavu, černý zobák, hrbol u starších zvířat vystupuje až nad hlavu. Mají mírně zvednutý ocas. Vyskytují se v divoce zbarveném barevném rázu. Mezi velké vady patří tenké krky. Mezi

výlukové vady patří příliš slabá kostra, chybějící lalok, chybějící hrbol, náznak žluté barvy na zobáku, jemné úzké trupy a vysoko nesené trupy bez podbříšku.

Husy ruské

Husy ruské připomínají jemnou landeskou husu. Vznikly v sedmdesátých letech dvacátého století.

Japonské křepelky

Příspěvek k japonským křepelkám přednesl přítel Ladislav Štolba. Uvedl, že se u nás na výstavách vyskytují masné křepelky, ale některé z nich jsou překříženy křepelkami nosnými. Upozornil na to, že se jedná o krátkověká zvířata, která dosahují dospělosti ve cca 2 měsících a doporučil je vystavovat ve věku 2,5 až 4 měsíce.

Představil posuzovatelům prozatímní standard, který popisuje v současné době se vyskytující barevné rázy. Japonské křepelky by měly být široké, mít lehce zdvižený trup, téměř vodorovné břicho, krátký sevřený ocásek, krátký krk, poměrně širokou hlavu, kratší zobák a silnější masové běháky. Prsa by měla být plná, výrazně osvalená, osvalení ale mnohdy chybí. Trupy bývají dlouhé, úzké, záda úzká a plochá, vyskytují se neúměrně malé hlavy, štíhlé zobáky a vyšší běháky. Lépe klenutá záda mají křepelky divoce zbarvené. Tolerovat je možné ploché břicho. Křídla mají být dlouhá a široká. Často se vyskytují olámaná křídla a ocasní pera. Křepelky mají často problém se strukturou opeření. U výše nesených zvířat se jeví nohy jako delší. Přítel Štolba upozornil na to, že křepeláci nemají ostruhy a že hrbol na začátku hrudní kosti a její prohlubeň jsou u křepel standardními znaky.

Antverpští vousáči

O antverpských vousáčích pojednal předseda sboru posuzovatelů Ivan Pavel. Antverpští vousáči mají krátký, zavalitý, výše nesený trup, výrazný vous, krátká záda, neviditelné laloky, výrazně klenutá prsa, vysoko nesený ocas, šavlovité srpy, bohatý, dozadu vyklenutý krční závěs a spuštěná křídla. Problémy jsou v typu a ve zbarvení. Důležité je zvířata dostat do pozice, aby předvedla typ. Křepelčí zbarvení (zlatočerná kombinace) je dost specifické. Vyskytuje se také u basetek. U mladých zvířat je třeba klenutí prsou a krčního závěsu hodnotit mírně. Přejechod zad v ocas by měl být plynulý. Srpovitý tvar srpů je velkou vadou, mečovitý tvar jako u japonek je vadou výlukovou. Křídla musí být svěšená téměř kolmo dolů až špičky letek brousí po zemi, vous je nedělený. Nepatrný náznak oddělení bočních částí a podbradního vousu je třeba tolerovat. Hřebeny jsou u nich růžicové s jedním trnem. Při pohledu z boku tvoří hřeben oblouk. U kohoutů se vyžaduje zlatohnědá barva na hlavě, dolní část by měla být víceméně černá. Absence dvojího pásu na křídlech se hodnotí známkou 2. Stříbrně křepelčí by měli mít pásy (zrcátka) v krytu křídel. Záda, sedlo, štítý křídel jsou téměř slité černé se světlejšími ostny a světlejšími lemy. U zlatokrkých by prsa měla být černá, hnědá barva je vadou (u málo chovaných rázů lze udělit známku 1 nebo 2). U slepic zlatokrkých a stříbrokrkých nesmí být vlnitá kresba. Slepice s dlouhými zády a úzkými a sevřenými ocasy je možné hodnotit pouze jako uspokojivé nebo je vyřadit. Ivan Pavel zdůraznil, že u všech křepelčích nesmí být černé skvrny na prsou, prsa musí být zlatá nebo bílá.

Posuzovatelům bylo předáno CD Průvodce fenotypem českých slepic a šumavanek, které připravil Klub chovatelů českých plemen slepic.

Neděle 1. března 2009 7:30 – 13:00

V rámci školení posuzovatelů drůbeže se uskutečnilo jednání ústřední odborné komise spojené s výborem sboru posuzovatelů drůbeže. Bylo rozhodnuto o úpravě posudečného z důvodu sladění odměn za posouzení drůbeže s odměnami posuzovatelů králíků. Upravení posudečného je platné od 1. května 2009. Všichni posuzovatelé obdrželi novou stvrzenku, která počítá s úpravou posudečného a se srážkovou daní ve výši 15 %. Další rozhodnutí se týkalo vážení drůbeže. Pořadatelé výstav jsou povinni drůbež vážit nebo zajistit, aby chovatelé dodali na výstavu drůbež zváženou. Od 1. května 2009 nesmí posuzovatel posuzovat nezváženou drůbež, jinak mu bude odebrán posuzovatelský průkaz. S ohledem na ochranu zvířat proti týrání platí jednoznačný zákaz pro vážení za kroužek. Zápis z tohoto jednání byl zveřejněn v Chovateli č. 4/2009.

Velmi dobře připravenou prezentaci **Posuzování bojvných plemen kura** přednesl přítel Miloslav Procházka. Prezentace ve formátu pdf je k dispozici na jeho webových stránkách (www.chovprochazka.estranky.cz/stranka/posuzovani-bojovnych-plemen-kura). Upozornil posuzovatele na dodržování obecných zásad posuzování bojvných plemen. Při posuzování bojovnic je třeba klást největší důraz na celkový vzhled – typ zvířete, na bojvný výraz, tvar, držení a zmasilost trupu, délku, tvar a nesení krku a ocasu a výšku postoje. Proto je nutné větší část posouzení provádět v kleci. Důležitá je i struktura a délka opeření. Zbarvení je druhořadého významu, a proto je k němu třeba přistupovat tolerantně. Lze tolerovat např. ojedinělá bílá nebo černá pírká.

Bojvná plemena dělíme podle původu do čtyř skupin:

- BOJOVNICE MALAJSKÉHO, VÝCHODNÍHO TYPU (malajky, bojvnice šamo, bojvnice tuzo, bojvnice ko-šamo, asilky, bojvnice madraské)
- BOJOVNICE PERSKÉHO TYPU (bojvnice staroanglické, bojvnice španělské, severofrancouzské)
- BOJOVNICE EVROPSKÉ – kombinace předchozích (bojvnice novoanglické, bojvnice bruské a lutyšské, bojvnice indické)
- PLEMENA SUMATERSKÉHO TYPU (dlouhoocasá plemena – sumatranky, jokohamky, dlouhokokrhající plemena – koejoši, totenko, tomaru)

V prezentaci se věnoval rozlišovacím znakům jednotlivých skupin plemen a pak rozlišením a posuzováním nejčastěji chovaných bojvných plemen. Zmíněna byly plemena, která nejsou uvedena v platném vzorníku (bojvnice sundské, satsumadori, bruské, lutyšské a falcké).

BOJOVNICE SUNDSKÉ mají střední tělesný rámec, dlouhý, zvednutě nesený trup s ohledem na bojvnice poměrně úzkou hrudí. Hlava je kratší s výraznými nadočnicovými oblouky, jejich zobák je silný, hřeben mají malý hráškový, laloky jsou nevyvinuté, mezi nimi je výrazná uzdička. Krk mají poměrně dlouhý, mírně zahnutý s krátkým závěsem. Křídla jsou silná, ocas vodorovně nesený, dobře vyvinutý se středně dlouhými srpy. Sedlový závěs je plný, středně dlouhý. Postoj sundských bojovnic je široký, středně vysoký, mají silné holeně a běhátky.

BOJOVNICE SATSUMADORI se vyznačují větším tělesným rámcem a elegantním vzezřením. Mají vzpřímený, mohutně osvalený trup, výrazná ramena, velkou hlavu, silný

zobák, hráškový hřeben, nepatrné lakoky, vyvinutou uzdičku, středně dlouhý, vzpřímený krk se závěsem až na ramena, velká křídla, dlouhý, mírně zvednutý ocas, klenuté, střechovitě uspořádané rejdrováky, vyvinuté, zahnuté srpy, které se téměř dotýkají země, vyšší postoj, silné holeně a běháky.

BOJOVNICE BRUGSKÉ A ZDROBNĚLÉ BOJOVNICE BRUGSKÉ mají velký tělesný rámec, mohutný, jen mírně protažený a vodorovně nesený trup, široká, vystupující ramena, široká, málo vyklenutá prsa, poměrně plné břicho, dlouhou, širokou hlavu, výrazné nadočnicové oblouky, silný zobák, hráškový hřeben, velmi malé laloky. Hřeben, obličej, ušnice a laloky jsou ostružinové až červenočerné. Na hrdle mají uzdičku, dlouhý, silný krk. Křídla jsou krátká, ocas jen málo zvednutě nesený s poměrně krátkými rejdrováky a nepříliš zahnutými srpy. Postoj brugských bojovnic je středně vysoký až vyšší, holeně i běháky mají silné.

BOJOVNICE LUTYŠSKÉ A ZDROBNĚLÉ BOJOVNICE LUTYŠSKÉ mají velký tělesný rámec, mohutný, protažený, zvednutě nesený trup, velmi široká ramena, široká, vyklenutá prsa, protažené břicho, výraznou, širokou hlavu s výraznými nadočnicovými oblouky, silný zobák, malý hráškový hřeben, listový hřeben se připouští. Jejich laloky jsou malé, mezi nimi je uzdička. Hřeben, obličej, ušnice a laloky mají ostružinovou až červenočernou barvu. Jejich krk má být dlouhý, silný, svislý, se závěsem až na ramena. Mají dlouhá křídla, dlouhý, mírně otevřený ocas s pěknými srpy, nasazený téměř kolmo k zádům, dlouhé a silné holeně a běháky.

BOJOVNICE FALCKÉ se vyznačují středním tělesným rámcem a hrdým držením těla. Mají široký, dozadu se zužující, zvednutě nesený trup, lehce klenutá záda, hranatá ramena, při pohledu z boku plochá prsa, dlouhou klínovitou hlavu, dlouhý zobák, hráškový hřeben, málo vyvinuté laloky, uzdičku mezi nimi, dlouhý, jen málo prohnutý krk, krátký, úzký, jen mírně zvednutě nesený ocas. Postoj falckých bojovnic je velmi vysoký a široký, holeně mají dlouhé, silné, lehce odstupující od těla, běháky jsou dlouhé a nepříliš silné.

V příspěvku zazněla závazná stanoviska k posuzování sporných znaků malajek, bojovnic šamo, tuzo, asilek, bojovnic madraských, jamato, ko šamo, staroanglických, novoanglických a indických.

Závazná stanoviska k posuzování některých sporných znaků malajek

Barva očí je v prvním roce přípustná oranžová, u starších zvířat při žluté barvě udělujeme známku (dále jen „zn.“) 3, u perlová barvy očí zn. 5. Laloky mají být jen naznačené (zn. 5), jsou-li do půlkruhu hodnotíme zn. 3, okrouhlé laloky zn. 2-1, při větších zn. 0. Hřeben má být hladký bez příčné rýhy, tato rýha podle rozsahu snižuje známku na 1-0. Držení ocasu do výše 20° od vodorovné roviny při zachování tří oblouků hodnotíme zn. 3. Pokud je ještě výše udělujeme podle sklonu zn. 2-0.

Závazná stanoviska k posuzování některých sporných znaků bojovnic šamo

Barva očí je přípustná do jednoho roku oranžová, nad jeden rok hodnotíme žluté oči zn. 3, perlové oči zn. 5. Laloky ve tvaru jakési kožní řasy hodnotíme zn. 3- 5, větší (půlkruhové) laloky zn. 0. U hřebene v zadní části zvednutého a mírně odstávajícího od hlavy, udělujeme zn. 3, při větším zvednutí až zn. 0. Odstávající křídla v ramenou (pětioblouková linie ramen)

jsou předností. Ocas se od úzkého nasazení směrem ke konci rozšiřuje. Nesení ocasu nad nebo pod linií zad o 20° hodnotíme zn. 3, větší odchylky (výše nebo níže) zn. 2-0.

Závazná stanoviska k posuzování některých sporných znaků bojovnic tuzo

Hřeben v zadní části mírně odstávající od temene hlavy hodnotíme zn. 3, v zadní části výše zvednutý zn. 0. Oči v prvním roce připouštíme oranžové, ve druhém roce žluté oči hodnotíme zn. 3, perlové zn. 5. Chybějící laloky jsou ideální (zn. 5), půlkruhové hodnotíme zn. 3, okrouhlé zn. 1, větší zn. 0. Krk vyžadujeme prohnutý po celé délce (zn. 5-4), pokud je výrazně prohnutý v horní části udělujeme zn. 3, méně výrazně prohnutý v horní části hodnotíme zn. 2-1, rovný krk zn. 0. Nohy masově zbarvené lze hodnotit zn. 5-4, žluté zn. 3. U ocasu vodorovně nasazeného udělujeme zn. 3, u výše než vodorovně neseného zn. 2-0, v pokračování linie zad udělujeme zn. 2-1, u ještě nižšího nesení zn. 0.

Závazná stanoviska k posuzování některých sporných znaků asilek

Hřeben v zadní části mírně odstávající od temene hlavy hodnotíme zn. 3, v zadní části zvednutý nad linii hlavy zn. 0. Oči v prvním roce připouštíme oranžové, ve druhém roce žluté hodnotíme zn. 3 a perlové zn. 5. Přestože je hlava výrazná, musí mít znaky bojovnic (nadočnicové oblouky, silný zobák, zakrnělé laloky), které však nejsou tak vyvinuté jako u malajek nebo bojovnic šamo. Nesení trupu v úhlu 45° - 60° od vodorovné roviny hodnotíme zn. 4-5, v úhlu 40° ještě zn. 3, v úhlu 30° ještě zn. 2, ještě níže nesený trup zn. 1-0. Vodorovné nasazení ocasu hodnotíme zn. 3, nasazení do 20° od vodorovné roviny zn. 2-1, výše nasazený než 20° zn. 0, v pokračování linie zad zn. 2-1, u ještě nižšího nesení zn. 0. Pokud je délka ocasu kratší než délka trupu udělujeme zn. 4-5, u shodné délky trupu a ocasu udělujeme zn. 3, u délky ocasu do 1,5 násobku délky trupu zn. 2-1, ocas delší nebo kratší než 0,5 délky trupu je vylukovým znakem.

Závazná stanoviska k posuzování některých sporných znaků bojovnic madraských

Oči v prvním roce připouštíme oranžové, ve druhém roce žluté hodnotíme zn. 3 a perlové zn. 5. Chybějící laloky hodnotíme zn. 5, půlkruhové zn. 3, okrouhlé zn. 1, větší zn. 0. Nesení trupu v úhlu 45° - 60° od vodorovné roviny hodnotíme zn. 4-5, v úhlu 40° zn. 3, v úhlu 30° zn. 2, níže nesený trup zn. 1-0. U držení ocasu do výše 20° od vodorovné roviny udělujeme zn. 3, u ještě výše neseného podle sklonu zn. 2-0.

Závazná stanoviska k posuzování některých sporných znaků bojovnic jamato

Oči v prvním roce připouštíme oranžové, ve druhém roce žluté hodnotíme zn. 3 a ideální perlové zn. 5. U laloků ve tvaru jakési kožní řasy udělujeme zn. 3 a vyšší, u větších (půlkruhových) laloků zn. 0. Citlivě je třeba přistupovat k hřebenům, které bývají hrubé a často deformované, esovité apod. Na hrubý, částečně zvlňný hřeben lze udělit i zn. 3. Délka ocasu odpovídající délce hlavy je považována za ideální stav. Délku ocasu odpovídající dvojnásobku délky hlavy hodnotíme zn. 3, ocas s trojnásobnou délkou hlavy je nutno hodnotit zn. 0.

Závazná stanoviska k posuzování některých sporných znaků bojovnic ko šamo

Oči v prvním roce připouštíme oranžové, ve druhém roce žluté hodnotíme zn. 3 a perlové zn. 5. Laloky ve tvaru jakési kožní řasy hodnotíme zn. 3 a více, větší (půlkruhové) zn. 0. Citlivě je třeba přistupovat k hřebenům, které bývají hrubé a často deformované. Na hrubý, mírně zdeformovaný hřeben je možné udělit i zn. 3. Za ideální považujeme svislý trup, pokud bude jeho nesení od vodorovné roviny v úhlu 55° je nutno hodnotit zn. 0. Vyžadována jsou velmi výrazně vystouplá ramena tvořící se zády pětiobloukovou linií. Ocas s délkou odpovídající 1,5 násobku délky hlavy hodnotíme zn. 3, délku odpovídající dvojnásobku délky hlavy hodnotíme zn. 2-1, ještě delší ocas zn. 0.

Závazná stanoviska k posuzování některých sporných znaků bojovnic staroanglických

V plemenném typu by zdobněle staroanglické bojovnice měly připomínat vejce. Zdobněle mají totiž ještě zmasilejší a zakulacenější trup. Jejich laloky by měly být kulaté, mírně delší hodnotíme ještě zn. 3, delší je třeba trestat. Hřeben je vyžadován menší, tzv. vlaščí hřebeny a laloky je třeba trestat až výlukou. Ocas je vyžadován bohatý. Pod pojmem bohatý si ale nesmíme představit ocas např. leghornek, jedná se o „na bojovnice bohatý ocas“.

Závazná stanoviska k posuzování některých sporných znaků bojovnic novoanglických

Okrouhlé laloky hodnotíme zn. 5-4, mírně delší zn. 3, protáhlé zn. 2-1, dlouhé laloky je nutno hodnotit pouze zn. 0. Hřeben odpovídající 0,5 výšky hlavy hodnotíme zn. 5-4, hřeben s výškou hlavy zn. 3, vyšší hřebeny musíme trestat podle velikosti až zn. 0. Je třeba neopomíjet klínovitý tvar hlavy. Ideální délka krku s hlavou odpovídající výšce postoje je hodnocena zn. 5. Pokud délka krku s hlavou tvoří 3/4 výšky postoje, je třeba udělovat zn. 3. Pokud délka krku s hlavou tvoří 0,5 výšky postoje, je nutné udělovat zn. 2-1. Pokud délka krku s hlavou je kratší než by odpovídalo 0,5 výšky postoje, jedná se o výlukovou vadu. Vodorovné nasazení ocasu je třeba oceňovat zn. 5, ocas nasazený výše nebo níže od vodorovné roviny o 15° odpovídá zn. 4, výše nasazení do 30° zn. 3, nasazení do 45° zn. 2-1, nasazení v úhlu vyšším než 45° od vodorovné roviny zn. 0.

Závazná stanoviska k posuzování některých sporných znaků indických bojovnic

Hřeben v zadní části mírně odstávající od temene hlavy je třeba hodnotit zn. 3, hřeben v zadní části zvednutý zn. 0. Hřeben bývá často zvlněný. Oči v prvním roce připouštíme oranžové, ve druhém roce žluté oči hodnotíme zn. 3 a perlové zn. 5. Uzdička je v prvním roce jen naznačená, plně vyvinutá je až v druhém roce. Okrouhlé laloky je třeba hodnotit zn. 3, menší laloky jsou nadprůměrné, větší je nutné trestat. Ideální vodorovné nesení ocasu je třeba oceňovat známkou 5, ocas výše nesený pod úhlem 30° lze ještě hodnotit zn. 3, ocas nesený pod úhlem 45° musí být trestán zn. 0. Správná výška postoje je nižší než hloubka trupu (zn. 4-5). Výšku postoje shodnou s hloubkou trupu hodnotíme zn. 3. Větší výšku postoje než činí hloubka trupu je třeba trestat zn. 2-1.

Přítel Jaroslav Kalaš vystoupil s příspěvkem věnovaným **vlašákům**. Klub chovatelů vlašek řeší zásadní problémy s typem, který se rozchází u různých barevných rázů. Při posuzování je důležité se zaměřit na velikost a tvar hřebene. Výška hřebene by měla odpovídat 1,5 až 2 výškám hlavy, zuby by měly sahat do 1 výšky hřebene, osy zubů by měly směřovat k oku. Velkým problémem jsou jemně řezané zuby, u kohoutů vlašek koroptvích hnědé peří na

prsou, které je třeba hodnotit známkou 0, u dospělých (snášejších) slepic nízké neklopené hřebeny, u slepic vlašek koroptvích melírovaná (rozsypaná) kresba v krčním závěsu, zlaté lemy a rozsypané pepření, které hodnotíme známkou 0. Nekreslené sedlové závěsy u kohoutů lze hodnotit maximálně známkou 3. Slepice vlašek stříbrných by měla mít lososová prsa, při jejich zesvětlení je třeba udělovat známku 2, rez v krytu křídel hodnotit známkami 1 nebo 2. U kohoutů vlašek rodoobarvých šedoprsých je třeba trestat výlukou hnědou barvu na prsou. Výlukovou vadou jsou také zlatavé lemy na zádech slepic. Tvrdě je třeba trestat barvu zad jako u koroptvích, slepice rodoobarvá by měla být v plášti světlejší (má hnědou základní barvu s šedou krahujcovitou kresbou). Hrubý tělesný rámec je nutné trestat výlukou. Pokud dospělá slepice nemá klopený hřeben, musí být vyřazena. U predikátu je třeba napsat na oceňovací lístek dosud neklopený hřeben nebo také např. dosud nehotový ocas. Tvar ocasu je u slepic hodně variabilní. Ocas musí být dlouhý, široce nasazený pod úhlem asi 30° a mírně sevřený. Ocas nasazený pod úhlem vyšším než 60°, ocas svěšený nebo vodorovně nesený je výlukovou vadou. Je třeba netolerovat také zcela sevřený nebo zcela rozevřený ocas, které rovněž znamenají výlukou.

Přítel Peter Žuffa přednesl některé informace týkající se **Evropské výstavy 2009 v Nitře**. Vystavení jednoho zvířete by mělo stát 12 € (6 € morče), 12 € katalog. Mladí chovatelé budou mít samostatnou expozici. Budou udělovány tituly evropský šampion a evropský mistr. Každý posuzovatel se musí zúčastnit školení den předem. Posuzovat na evropských výstavách je možné v angličtině, němčině nebo ve francouzštině a v jazyce pořadatelské země. Posuzovat budou posuzovatelé, kteří se zúčastňují mezinárodních školení nebo posuzovatelé ze země, která vystavila více než 160 zvířat. Posuzovatele delegují jednotlivé země. Peter Žuffa, který je členem výstavního výboru, vytvořil webovou stránku s informacemi o evropském systému posuzování drůbeže (www.26eeschau.szm.com/start.htm). Nejstarší vystavovaná zvířata mohou být z roku 2002. Oceňovací lístky se budou vyhotovovat ve dvou kopiích. V případě prázdné klece (leer) je třeba uvést datum a hodinu.

Evropský posuzovatelský systém byl schválen v roce 2001. Přítel Žuffa představil oceňovací lístek pro evropské výstavy. V hlavičce je uveden název výstavy včetně místa a data konání (XXVI. Európska výstava 20.-22. november 2009 v NITRE), číslo klece, pohlaví, číslo kroužku, plemeno a barevný ráz. Do dalších kolonek posuzovatel uvádí přednosti, doporučení (přání), chyby a nedostatky, případně výlukové vady v kondici a péči chovatele. V dolní části lístku je uveden posuzovatel, celkové hodnocení zvířete, počet bodů a cena. Zvířata jsou zařazována do následujících tříd:

- 97 bodů – v vorzüglich, vynikající – typický reprezentant plemene
- 96 bodů – hv hervorragend, výborný – na oceňovacím lístku jsou uvedeny pouze přednosti (plemenný typ, postoj, velikost trupu, zbarvení) a 1 malé doporučení (např. lepší tvar zubů na hřebeni)
- 95, 94, 93 bodů – sg sehr gut, velmi dobrý – zvíře má všechny charakteristické znaky, nesmí mít žádnou chybu, u 95 bodů může mít 2 přání (např. jemnější hřeben, světlejší barva), u 94 bodů 3 přání, u 93 bodů 4 přání
- 92,91 bodů – g gut, dobrý – přednosti (např. velmi dobré držení těla, postoj, velikost trupu), přání (např. pravidelnější hřeben), zvíře nemá chybu v hlavním plemenném znaku, má pouze malé chyby, u 92 bodů malá chyba (např. šedá barva v podsadě), u 91 bodů několik malých chyb (např. šedá barva v podsadě, užší ruční letky)

- 90 bodů – b befriedigend, uspokojivý
- 0 bodů – u ungenügend, neuspokojivý – zvíře má výlukovou vadu: deformace kostry – křivý zobák, prsty, chybějící prst, trvale šikmo nesený ocas, vyvrácená křídla, nadměrná velikost u zdobných a zakrslých, dvojzub, trojzub, vícenásobný trn, vsunutý trn, jiná než standardní barva, chybějící ostruhy kohoutů, velké ostruhy u slepic (nad velikost hrachu), atd.
- 0 bodů – ob ohne Bewertung, nehodnotený – zastřižené letky, dobarvování, kroužek starší 6 let, nemocná zvířata, silné napadení parazity, i u těchto zvířat je třeba psát přednosti a doporučení

Předseda sboru posuzovatelů drůbeže požádal posuzovatele, aby apelovali na co největší počet vystavovatelů z ČR na evropské výstavě v Nitře.

Přestože se nepodařilo stihnout probat všechny body programu, bylo školení nabitě informace a velmi přínosné pro posuzovatele drůbeže a adepty.

Zápis zpracovala Ing. Zdeňka Szebestová